

tematických částí testu v ŠVP. Využití výsledků testování se tak omezuje prakticky na rozbor získaných výsledků ředitelem s učiteli na úrovni školy a tříd a učitelů se žáky na úrovni jednotlivých žáků. Již dříve zmíněnou výhodou je na druhou stranu fakt, že součástí výsledků jsou referenční údaje o obtížnosti úloh vyjádřené úspěšností úloh v rámci všech testovaných žáků a škol. Ředitel i učitelé tak mohou posuzovat vlastní úspěšnost nejen vzhledem k obecným požadavkům kurikulárních dokumentů (RVP, ŠVP), ale také orientačně posoudit výsledky (agregované nebo individuální) vzhledem k výsledkům ostatních žáků a škol. Ředitel tak může přijímat lépe argumentačně podložená rozhodnutí o posílení výuky (materiálním, personálním) v předmětech, v nichž výsledky neodpovídaly očekáváním, učitel může lépe řídit individualizaci výuky s ohledem na identifikované slabé stránky výkonů jednotlivých žáků.

Školní testování. U školního testování hraje významnou roli fakt, že učitel sám rozhoduje o termínu i obsahu testování. Může tedy například sestavit testy přizpůsobené náročností nebo obsahem skupinám žáků, rozhodovat o počtech opakování testování (například testování před zahájením výuky vybraného tématu nebo zvolenou metodou a po něm s vyhodnocením efektivity výuky v souhrnu i u jednotlivých žáků) či zadávat testy individuálně vybraným skupinám žáků (například část třídy řeší test, část se věnuje jinému úkolu nebo procvičování s učitelem). Významným, i když méně nápadným způsobem využití otevřených úloh v režimu školního testování je možnost realizovat tak například protokoly žáků ze skupinových nebo individuálních praktických aktivit (experimenty, pozorování, projekty) – zadání úlohy může obsahovat přesná kritéria hodnocení, výstupy ve formě otevřených odpovědí se učiteli hromadí v jednotné formě, která usnadňuje vyhodnocení a automaticky znamená archivaci a dostupnost pro žáky i jejich zákonné zástupce (pokud jim škola umožní přístup k výsledkům žáka ve školním testování). V rámci školního testování je možné připravovat žákům domácí přípravu (úkoly) s přesně stanoveným termínem pro vyhodnocení. Je tedy zřejmé, že využití modulu školního testování daleko přesahuje zažitou představu o testovacím modulu coby pouhém prostředí pro realizaci unifikovaných jednoduchých testů sloužících k sumativnímu hodnocení.

Domácí testování. Jak plyne z názvu, modul domácího testování není primárně určený pro použití ve výuce. Nicméně doporučení učitele žákům k vypracování konkrétního testu nabízeného v domácím testování může být vhodnou a pro žáky atraktivní formou domácího úkolu, případně samostatné přípravy například v případě dlouhodobé absence. Jak již bylo uvedeno výše, škola musí ověřit, zda všichni žáci mají k počítači přístup, případně vybavit žáky, kteří přístup nemají, přenosnými počítači (například v případě dlouhodobé nemoci a podobně).

5.2.4 Výstupy jednotlivých testových modulů InspIS SET (pro žáka, učitele, ředitele)

I když rozboru výhod a nevýhod jednotlivých způsobů prezentace výsledků testování obecně i konkrétně v podobě použité v rámci systému InspIS SET jsou věnovány části kapitol 3 a zejména 6, je namíste shrnout jejich základní rysy a ozřejmit jejich cíle v návaznosti na pojednání o jednotlivých modulech systému InspIS SET.

Výsledky školy (pro ředitele). Forma prezentace agregovaných výsledků dosažených žáky školy je silně závislá na podobě nebo struktuře použitých testů. Jak v certifikovaném, tak ve školním testování je možné sestavit buď jednoúrovňový test bez větvení do částí s různými obtížnostmi úloh, kdy všichni žáci řeší v zásadě stejnou množinu úloh (nebo obdobnou množinu úloh, vždy ale stejné obtížnosti), nebo víceúrovňový test (test s větvením), kdy po úvodní části úloh společné všem žákům ve zbytku testu žáci řeší úlohy (testlet) odpovídající jejich úspěšnosti v úvodní společné části. Základní zásadou je, že pokud řeší všichni žáci stejnou obtížnost úloh, zahrnují agregované výsledky všechny úlohy všech žáků. Pokud jde o test